

måske vil fru Anne Grete Holmsgaard gerne afskaffe fire eller fem – jeg ved ikke, hvor mange man ender op på i løbet af aftenen. Ville det ikke være meget mere stringent og fair at sige: Jamen vi vil gerne afskaffe dem? I stedet for at lave alle de her undersøgelser og sovse det hele ind i ekspertvurderinger og høringer, og hvad ved jeg, så kunne man bare melde det ud og sige: Det er den vej, vi vil for Danmark, og nu må vi høre, hvad danskerne vil.

Ville det ikke være meget mere fair end at lave de her ekspertundersøgelser hele tiden?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nej, det synes jeg bestemt ikke, for det her handler ikke om en diskussion om, hvilke af forbeholdene vi hver især vil fastholde eller afskaffe. Det handler det faktisk overhovedet ikke om. Vi har en meget klar politik om det. Det handler om noget andet.

Det handler nemlig om at lave en ordentlig undersøgelse af, hvad der har forandret sig i EU, og hvilke konsekvenser forbeholdene har for Danmark. Dermed kan vi understøtte, at vi rent faktisk kan få en god debat med befolkningen. Det synes vi er vigtigt at få frem i stedet for at holde hænderne for øjnene og lade, som om det ikke har nogen betydning.

Selvfølger har det en betydning, og den synes vi det er vigtigt at få ud også til en diskussion. Det kan være, at der er noget af det, vi er tilfredse med, og det kan være, at der er noget af det, vi er utilfredse med, men det går vi da åbent ind i. Vi siger: Lad os dog få den diskussion, og lad os få den på et kvalificeret grundlag.

Vi lider altså ikke af en eller anden trang til at sige, at eksperter er af det onde. Vi synes faktisk, det er vigtigt, at vi har dygtige eksperter i et moderne samfund.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med Enhedslistens hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Det her forslag handler om at lave en forbeholdsundersøgelse, og som andre ordførere har fremhævet, er det svært at gå ind og sige, at vi skal støtte en forbeholdsundersøgelse, når vi ved, hvad forbeholdenes konsekvenser er i dag, men når der samtidig ligger en EU-forfatning og en minitraktat, som tilsyneladende også skal

vedtages så hurtigt som muligt, i et så lukket forum som muligt, med så få folkeafstemninger som muligt, men hvor der i hvert fald er et indhold i en konkret EU-forfatning, som forbeholdene på et tidspunkt bliver nødt til at forholde sig til. Så under alle omstændigheder er det ikke det rigtige tidspunkt at lave sådan en forbeholdsundersøgelse.

Så kan man selvfølgelig også begynde at filosofere lidt over, hvad Det Radikale Venstres bagtanke er med at fremsætte sådan et forslag om en forbeholdsundersøgelse. Hvis man tager den positive tilgang, kan man jo spørge: Jamen hvem kan dog have noget imod at få lidt mere at vide og blive lidt mere oplyst og få et større overblik over, hvordan det forholder sig med forbeholdene og EU? Den tilgang kunne man vælge.

Man kunne også vælge den anden tilgang, som har mere at gøre med virkeligheden, også når man tænker på, hvem det er, man beder om at lave den her undersøgelse, nemlig at det i virkeligheden handler om at lave det bedste afsæt som overhovedet muligt for at afskaffe forbeholdene.

Jeg har jo læst DUPI-rapporten, der bliver henvist til i beslutningsforslaget, og den beskriver udviklingen i EU på de områder, hvor de danske forbehold har været gældende, og DUPI analyserede perioden fra 1992 til 2000. Og det, som står fra første side til sidste side, er: Forbeholdene har svækket Danmarks indflydelse, forbeholdene har svækket Danmarks indflydelse, og forbeholdene har svækket Danmarks indflydelse.

Jeg synes, at det er en meget unuanceret rapport. Det er ikke en rapport, som går ind i nogle overvejelser om: Hov, det at have nogle forbehold kan starte en debat om, hvordan man kan have et europæisk samarbejde, hvor det hele ikke skal foregå ved ensretning, ved harmonisering, ved at vi alle sammen skal arbejde inden for en hierarkisk struktur som EU, som i stadig højere grad bevæger sig hen imod at være en superstat.

Næh, man kunne måske tænke de her forbehold som en måde at vise på, at der faktisk eksisterer en mere fleksibel måde at samarbejde på; at der eksisterer en måde at samarbejde på, som er et samarbejde fra neden, hvor enkelte lande samarbejder på de forskellige grænseoverskridende områder, der er, men hvor man ikke behøver at lave en superstat.